

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA I URGENT DEL PLE MUNICIPAL DEL DIA 25 D'OCTUBRE DE 2017

Identificació de la sessió:

Número: 09/2017

Data: 25 d'octubre de 2017

Inici: 20:30 hores

Fi: 21:20 hores

Lloc: Saló de sessions de l'Ajuntament de Sant Celoni

Caràcter de la sessió: Extraordinària i urgent

Assistents:

President:	Francesc Deulofeu Fontanillas	CIU
Regidors/es:	Laura Costa Olivé	CIU
	M ^a Helena Lagarda Planas	CIU
	Josep Maria Garcia Sala	CiU
	Àlex Vivancos Saludes	CIU
	Ernest Vilà Pladevall	CiU
	Clemencia Gutiérrez Arriaga	PSC-CP (abandona la sessió en el punt segon, essent les 20:45h)
	Josep Capote Martín	PSC-CP (abandona la sessió en el punt segon, essent les 20:45h)
	Eduard Vallhonestà Alarcón	PSC-CP (abandona la sessió en el punt segon, essent les 20:45h)
	Míriam Teruel Navarro	PSC-CP (abandona la sessió en el punt segon, essent les 20:45h)
	Mariona Pascual Alfaras	CUP-PC-PA
	Jaume Turón Auladell	CUP-PC-PA
	Enric Saurí Saula	CUP-PC-PA
	Andrea Peña i Ambatlle	CUP-PC-PA
Magalí Miracle Rigalós	ERC-AM	
Maria Carmen Montes Azcutia	ICV-EUiA-E	
Secretari:	Sergi Ribas Beltrán	
S' excusa:	Raül Garcia Ramírez	CIU

Ordre del dia:

I.- PART DISPOSITIVA

- 1.Ratificació, si s'escau, de la urgència en la convocatòria de la sessió plenària.
- 2.Moció per aturar la suspensió de l'autonomia de Catalunya.

Desenvolupament de la sessió:

1. RATIFICACIÓ, SI S'ESCAU, DE LA URGÈNCIA EN LA CONVOCATÒRIA DE LA SESSIÓ PLENÀRIA.

L'Alcalde inicia la intervenció dient que votaran la urgència del punt de la moció per aturar la suspensió de l'autonomia de Catalunya.

Seguidament, es sotmet a votació la urgència en la convocatòria de la sessió, la qual és aprovada per unanimitat, quedant, en conseqüència, ratificada la urgència en la convocatòria de la sessió plenària respecte l'únic punt que integra l'ordre del dia.

2. MOCIÓ PER ATURAR LA SUSPENSÍO DE L'AUTONOMIA DE CATALUNYA

L'acord entre el Partit Popular, el Partit Socialista Obrer Espanyol i Ciudadanos per a la suspensió de l'autonomia de Catalunya, evidencia que davant d'un problema polític la resposta de l'Estat espanyol es basa en la repressió i en la retallada de drets. Trenta-vuit anys després de recuperar l'autonomia catalana amb l'aprovació de l'Estatut, després de les llargues dècades de dictadura franquista, són ara tres partits polítics en el marc democràtic els qui volen tornar a sotmetre Catalunya a aquella situació d'anul·lació política.

L'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola liquida, de facto, l'autonomia catalana a través d'un fort atac als drets dels catalans i les catalanes per la incapacitat de diàleg de l'Estat espanyol i que s'ha concretat en la seva resposta repressiva a través de la vulneració de drets fonamentals, la censura d'internet i de mitjans de comunicació, la violació del secret postal, les detencions de càrrecs públics, querelles i processos judicials contra el govern, la mesa del parlament i més de 700 alcaldes i alcaldesses, la brutal violència policial exercida contra població pacífica l'1 d'octubre, l'empresonament dels líders de la societat civil, el gran desplegament de forces policials que encara es manté a Catalunya i la intervenció i congelació dels comptes de la Generalitat de Catalunya.

El Govern espanyol i els partits polítics que li donen suport continuen optant per la via de la repressió i la vulneració de drets enlloc d'escoltar el clam del poble i les institucions de Catalunya que en les eleccions del passat 27 de setembre de 2015 van concedir la majoria absoluta del Parlament a les forces independentistes i que el passat 1 d'octubre, en el referèndum d'autodeterminació de Catalunya, van ser novament refermat el mandat democràtic per a la independència de Catalunya.

A proposta de l'alcalde, emet dictamen proposant al Ple Municipal el debat i votació dels següents **ACORDS:**

Primer. Manifestar el suport al Govern de Catalunya i al Parlament per fer efectiu el mandat popular del passat 1 d'Octubre en els termes que estableix la Llei del Referèndum d'Autodeterminació i la Llei de Transitorietat Jurídica i Fundacional de la República aprovades pel Parlament de Catalunya.

Segon. Condemnar la violació de drets fonamentals a Catalunya a través de les mesures repressives aplicades per l'Estat espanyol contra la població i les institucions catalanes.

Tercer. Instar el Govern espanyol i els partits que li donen suport a aturar la suspensió de l'autonomia de Catalunya que ja estan portant a terme i que volen reblar amb l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola.

Quart. Comunicar aquest acord al President de la Generalitat de Catalunya, a la Presidenta del Parlament de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis, a l'Associació de Municipis per la Independència, al Govern espanyol i als grups polítics del Parlament de Catalunya.

Deliberacions:

Pren la paraula el Sr. Alcalde dient que farà un primer posicionament com a Partit Demòcrata i començant la lectura:

"Quant parlem de Catalunya, de la independència no podem oblidar allò que és essencial, el que li dona consistència.

Catalunya és una Nació amb una Historia, una cultura pròpia i una llengua. No tenir-ho en consideració, menys tenir-ho, fins i tot negar-ho conforma en essència el motiu pel que som on som.

Catalunya és una Nació i ho va explicar molt bé en Pau Casals a la seu de nacions unides i de manera en una traducció ell es va dirigir als assistents amb angles va dir:

Sóc un català. Catalunya és avui una província d'Espanya. Però què va ser Catalunya? Catalunya va ser la nació més gran del món. Us diré per què. Catalunya va tenir el primer parlament, molt abans que Anglaterra. Catalunya va tenir les primeres Nacions Unides. En el segle XI totes les autoritats de Catalunya es van trobar en una ciutat de França, aleshores de Catalunya, per parlar de la pau. En el segle XI. Pau en el món i contra la guerra. Això era Catalunya.”

Catalunya té les seves arrels molt antigues en l'any 988, quan el comte Borrell II es va negar a renovar el pacte de vassallatge amb el rei francès.

És aquesta Historia com a Nació, amb les nostres institucions, que donen forma administrativa a una manera de fer, de ser que configura una cultura pròpia i que afavoreix el naixement i posterior desenvolupament i manteniment d'una llengua.

Perquè Catalunya té llengua pròpia?: dons no cal ni tan sols conèixer la Historia és una evidència que emana del sentit comú, dons perquè en el seu moment (que experts, historiadors el situaríem en el segle VIII) és configurava com una unitat territorial i cultural que va permetre que a partir del llatí es desenvolupes una llengua pròpia, com va passar amb les altres llengües amb el castellà, francès, italià llatines. El Català ha estat capaç de perdurar en el temps tot i els intents d'eliminar-lo. Amb la caiguda de Barcelona, l'11 de setembre del 1714, Felip V imposa el decret de nova planta i la prohibició de l'ús del Català, també durant la dictadura franquista i mes recentment amb els intents del PP i ciutadans d'eliminar el Català com llengua vehicular a les escoles. simplement com tres moments importants però hi ha hagut evidentment molts més.

La Història, ja des de 1714, és plena d'exemples de l'abús i l'espoli fiscal que l'Estat Espanyol ha fet i fa a Catalunya. El propi Ministre Montoro reconeix un dèficit fiscal de 10.000 M Eur, tot i que les xifres de la generalitat i nombrosos estudis realitzats comptabilitzen el dèficit fiscal molt per sobre es situa al entorn de 16 mil milions d'euros, que ve a ser a l'entorn del 8-9% del PIB català cosa que no passa a cap lloc del món.

El mateix podríem dir de la inversió en infraestructures que l'estat fa a Catalunya, clarament per sota de la que ens correspondria per l'aportació al PIB que fa Catalunya.

I això passa un any darrere un altre, independentment de qui governi a Espanya sigui el partit popular sigui el partit socialista obrer espanyol.

El desig d'autogovern, per tant, ve de llarg i amb uns fonaments sòlids.

En un intent d'avançar, des del diàleg, s'aprovà un nou Estatut el 2006 que l'aprovà el Parlament de Catalunya i les Corts a Madrid i posteriorment és ratificat pel poble Català en referèndum (48'9% participació: 73'2% SI) que va representar el 35'7% de vots favorables respecte al cens, clarament per sota del més del 38% del vot del Sí a l'independència del referedum de l'1 d'octubre Però el PP, després d'una campanya de recollida de signatures per tot l'estat presenta recurs al TC juntament amb el defensor del pueblo a instancies de l'advocat de l'Estat, en aquell moment amb el govern del Sr Zapatero que va donar lloc a la sentència del Tribunal Constitucional de 2010 i la conseqüent retallada de l'Estatut aprovat i ratificat pel poble de Catalunya.

Aquest ha estat un punt d'inflexió en que molta gent va dir prou i va passar pantalla, la pantalla de l'autonomisme per plantejar de forma clara i decidida el camí cap a la independència.

No podem oblidar aquests fets perquè al darrera hi ha un gran esforç de diàleg, de pacte que principalment el Partit Popular, però també el PSOE, es varen encarregar de dinamitar, amb la presentació dels recursos al Tribunal Constitucional.

Des de 2010 que s'ha intentat de totes les maneres possibles i sempre al davant ens posen la constitució i el Tribunal Constitucional, com tribunal inquisidor, per bloquejar totes les vies de diàleg, de pacte, d'acord.

En un mon global i dins Europa és inconcebible entendre perquè allò que s'ha fet a Escòcia o al Quebec, que és votar en un referèndum, no sigui possible aquí.

El dret internacional reconeix el dret a l'autodeterminació dels pobles.

Com va dir Nelson Mandela: "El meu deure era desobeir una legalitat opressora de la llibertat del meu poble".

Que hem fet tant greu?, que han fet en Jordi Sánchez i en Jordi Cuixart que sigui tan greu com per empresonar-los, que vàrem fer de greu els 800 alcaldes que varem ser citats pel fiscal
Ens criminalitzen per permetre que la gent voti, no pretenem obligar a ningú que voti SI a la independència, volem que la gent voti segons la seva voluntat i el seu criteri.

Com representants públics tenim l'obligació d'escoltar i donar resposta a les demandes de la nostra societat. En aquest cas a Sant Celoni varen votar 7.483 persones (mes que a les darreres eleccions municipals) i 6.871 varen votar que SI a la independència.

Enfront a la Democràcia, a votar ens trobem amb un Estat, encapçalat pel PP, PSOE i Ciutadans que reprimeix violentament als ciutadans pacífics i que intervindrà l'autonomia, més que intervenir faran un cop d'estat a l'autonomia, tal com va fer Felip V amb el decret de nova planta. Son uns altres temps, les formes i el contingut no son iguals, evidentment, però l'essència és la mateixa. Ens volen agenollats i derrotats, i volen fer desaparèixer la nostra llengua el català, volen espanyolitzar els nostres fills i filles, volen controlar els mitjans de comunicació, volen controlar les nostres institucions. Proposen destituir el President de la Generalitat i tot el Govern, intervenir el Parlament amb dret a veto de les propostes del Parlament. I ho volen fer saltant-se les lleis, perquè l'article 155 no permet aquest cop d'estat, diuen que és un tema interpretatiu... També ho podria ser fer un referèndum, hi ha moltes veus del mon acadèmic que interpreten que amb l'actual constitució és possible fer un referèndum, al final és una qüestió política.

Els problemes polítics requereixen solucions polítiques però el PP, PSOE i Ciutadans han decidit renunciar a la política i recuperar l'essència de Felip V, de la ma del Borbó Felip VI i carregar-se les institucions Catalanes i els seus representants democràticament escollits.

Com metge em varen ensenyar que per fer un bon tractament cal conèixer la causa, la diagnosi de la malaltia. El PP, Ciutadans i PSOE miren cap a un altre lloc, no volen conèixer la causa del problema, la seva diagnosi, segurament perquè ells formen part de la causa del problema (recordeu declaracions sortides de to del Sr Ibarra o el Sr Bono o el Sr Guerra, recordeu els recursos al TC del Estatut de 2006...).

Som una Nació, amb la nostra Història mil·lenària, la nostra cultura i la nostra llengua i el nostre poble es troba en una situació d'indefensió davant un poder polític que controla els tribunals i els utilitza pels seus fins polítics. Tenim dret a l'autodeterminació com a dret reconegut internacionalment."

Per aquests motius el seu grup votarà favorablement aquesta moció.

El Sr. Alcalde dóna la paraula al Sr. Vallhonestà, el qual literalment diu el següent:

"El grup municipal del PSC de Sant Celoni i La Batllòria està en desacord amb el contingut de la moció presentada en aquest ple per l'equip de govern.

En aquesta moció es posa en dubte els valors democràtics del nostre partit. No es pot dubtar de la trajectòria democràtica del Partit dels socialistes de Catalunya que ha demostrat durant molts anys el seu compromís amb l'autogovern de Catalunya.

En aquests moments es tracta de buscar solucions i per aquest motiu instem al govern del Generalitat a no tirar endavant cap mesura irreversible i unilateral, per tant que no faci cap declaració d'independència. El nostre grup municipal considera que no és el moment per prendre cap decisió que faciliti la ruptura i la confrontació si no de retornar a la legalitat establerta en el propi Estatut d'Autonomia.

Tanmateix considerem que és necessari la retirada de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola per fer possible una reforma constitucional amb la participació de tots els grups parlamentaris del Congrés dels Diputats i iniciar el treball a Catalunya per elaborar un nou Estatut que doni resposta als anhels de la societat catalana.”

Per tant, manifesta que no participaren a la votació d'aquesta Moció i per primera vegada en els 38 anys d'història d'aquest consistori el grup socialista abandonarà aquest Ple.”

El Sr. Alcalde dona el torn de paraula al Sr. Saurí, del grup municipal de la CUP, el qual comenta que és trist trobar un vespre així amb aquestes característiques, aquestes connotacions, aquest fons tant fosc que els ha tocat viure, dies tristos, esperen que en termes poètics que un dia sigui més lluminós i diu que en qualsevol cas la CUP votarà a favor de la moció que avui s'ha portat al Ple i a continuació procedeix a la lectura següent:

“El govern de Mariano Rajoy (corrupte fins el moll de l'os) ha decidit liquidar l'autonomia de Catalunya. Rajoy diu que només suspèn els càrrecs electes rebels, però està clar que des del 20 de setembre, si no abans, l'autonomia catalana ha deixat d'existir.

De fet, en termes estrictament democràtics (cal entendre-ho com allò de 'la voluntat del poble'), l'autonomia catalana va començar a laminar-se amb l'Estatut d'Autonomia del 2006 que, com recordareu, va ser retallat pel TC el 2010. Aquesta fou la primera fase de la desnaturalització de l'autogovern amb la participació activa del PSOE, i ara arriba la destitució del president i del Consell Executiu amb l'adhesió servil del PSC. Finalment, el PSC que s'ha convertit en la Federació Catalana del PSOE.

Els socialistes són, en bona part, culpables de la derrota de l'autonomia:

- Els socialistes primer es van enrocar en un antipujolisme ferotge, incloent-hi el suport a la LOAPA que va ser conseqüència del primer intent de cop d'Estat el 23-F de 1981.
- Anys més tard van combatre l'Estatut que havia promogut el president Maragall, a qui van fer la vida impossible, malgrat ser del seu partit i el primer president socialista català. Recordeu com va anar el procés estatutari?
El primer atac contra l'Estatut de Maragall va venir amb el PP i Rajoy recollint signatures “contra Catalunya”. El segon va venir del Congrés espanyol de la mà de l'especialista en ribots, Alfonso Guerra, i el pacte entre Zapatero i Mas per consensuar un Estatut “l'limat”. Era un atac des del Congrés i el govern. El tercer i definitiu, després del vot afirmatiu en referèndum dels catalans, va venir del Tribunal Constitucional, que va negar la condició nacional a Catalunya i va inconstitucionalitzar el que li va semblar bé. Era un atac des d'un òrgan polític que es fa passar per Tribunal de Justícia.
- En ple procés sobiranista, van deixar de defensar el referèndum com a solució democràtica al conflicte entre Catalunya i Espanya.
- Aquests darrers dies faran el ple al quinze quan esdevinguin els còmplices de PP i Cs per implantar un règim policíac a Catalunya que comportarà la destitució del president i del Govern elegits democràticament i de tots aquells alts càrrecs —i també funcionaris— que considerin desafectes al nou règim i la desnaturalització de les atribucions del Parlament de Catalunya. Una rabarassada antidemocràtica de primer ordre. Un autèntic cop d'Estat contra la voluntat del poble de Catalunya que es va expressar democràticament el 27 de

setembre de 2017 (per cert la catalana del PSC Meritxell Batet ha estat una de les negociadores del PSOE pel que fa a l'aplicació del 155).

Les darreres setmanes han estat riques en esperpents. El govern espanyol se salta la legalitat que invoca i decreta una situació d'excepció a Catalunya i una dictadura pseudoconstitucional. En ple segle XXI. Submissa i, en el fons, còmplice d'aquesta arbitrarietat, l'esquerra socialista subscriu la salvatjada a Catalunya i s'inventa una excusa vergonyant per tal de justificar que els socialistes s'aliïn amb la dreta nacionalcatòlica i franquista de sempre, amb el PP: la que diu que, quan s'hagi "pacificat" Catalunya, es procedirà a una reforma de la Constitució que no es creuen ni ells.

La integració del PSOE en el bloc repressor format per PP i Ciutadans ha estat, en darrer terme, completa i sense esclatxes. No és només que un Alfonso Guerra l'hagués justificada preventivament des de fa mesos. No és tan sols que l'exministra Carmen Calvo s'avancés fins i tot al govern espanyol en l'anunci d'intervenció dels mitjans públics catalans per garantir-ne la "neutralitat". És, també, el suport automàtic de Sánchez a l'anunci de Rajoy dissabte (no podia "dar la espalda a España") i la instantània mobilització de *barons* (l'aragonès Lambán, l'andalusa Díaz...) competint en zel per aplaudir la mà dura contra la Generalitat.

En qualsevol cas, les conseqüències de l'arreglament del PSOE a favor d'aplicar l'article 155 són enormes. Després d'haver beneït, a remolc del PP, la suspensió de l'autonomia i la destitució del govern català, ¿quina credibilitat té Pedro Sánchez per promoure una reforma constitucional de tipus federalista i per arrossegar-hi Rajoy? ¿On queden les seves invocacions a l'estat plurinacional? ¿I aquell reconeixement, inscrit en la Declaració de Barcelona del juliol passat, de "les aspiracions nacionals de Catalunya"? Quines "aspiracions nacionals", amb el Parlament emmordassat, la Generalitat intervinguda, els Jordis a la presó i el president camí de ser-hi?

Aquest decret governamental (emparat per un Senat de fireta que es va idear, sense cap control democràtic, com a dispositiu de seguretat per les estructures de la dictadura -per això s'escullen els mateixos quatre escons totes les províncies, primant les demarcacions castellanes més despoblades-, i on durant la primera legislatura -constituent- el rei d'Espanya va designar, a dit, un total de 41 senadors, la majoria dels quals eren exjerarques falangistes i militars franquistes) és, senzillament, un cop d'estat amb aparença de legalitat. Té la justícia al seu favor -a l'Estat espanyol la divisió de poders és inexistent- i l'aval de la monarquia.

Les forces de la reacció intentaran implantar a partir de divendres un règim per intentar sufocar — per la via de la destrucció política i personal— el sobiranisme. La pregunta que ens hem de fer és si l'Estat espanyol és més important que la democràcia? Per als militars franquistes, per als "nacionals" del 1936, era evident que sí. Per als seus hereus, PP i Cs, també. Però ara sabem que per al PSC/PSOE defensar la unitat d'Espanya és molt més important que preservar l'autogovern català. Les dictadures són dictadures, encara que facin veure que no ho són, com els assassinats dels GAL eren terrorisme d'Estat. Qui va acceptar aquella barbaritat per combatre ETA es pot empassar ara l'estat d'excepció que viurem els pròxims mesos. Qui va acceptar tenir 3.000 insubmisos al servei militar a les presons espanyoles es pot empassar tenir 3.000 (o més) demòcrates catans a les presons, començant pels nostres companys Jordi Cuixart i Jordi Sánchez. Tots els cops d'estat comencen de la mateixa manera. Primer se cessa el govern legítim, després es controlen els mitjans de comunicació i es tanca el parlament, i, finalment, es depura l'administració dels elements subversius. Suposo que a partir de la implantació del nou règim, desitjo que no sigui amb el vot favorable d'un antic president socialista de la Generalitat, començarà la persecució de persones, s'intentarà escapar l'opinió pública i s'atacarà el sobiranisme com un delictes d'alta traïció a Espanya. Les forces d'ocupació es faran amb el control de les institucions sense passar per les urnes.

Ara bé, el que sembla no saber l'Estat és que al poble català ja no hi ha govern ni Estat espanyol que el pugui contenir, ni amb l'ajuda d'un PSOE convertit en aliat diligent de la dreta més monàrquica i reaccionària. La força de Catalunya no rau en el seu poder militar (inexistent), ni en la seva riquesa econòmica (que és molta i molt cobejada per les elits extractives de l'Estat) sinó en la voluntat política d'emancipació generalitzada i decidida del poble en el seu conjunt. Rau en l'àmplia mobilització a través de les organitzacions socials i els partits polítics. Rau en la connexió

entre aquesta societat i les seves institucions representatives que, havent reconegut el mandat del poble, l'executen.

La cort madrilenya creu que s'enfronta a uns partits independentistes i ignora que s'enfronta a un veritable moviment democràtic com no n'hi ha cap més a Europa ni al món. El seu pla és simple: no negociar, humiliar i destruir aquest moviment, que la societat catalana no tingui nervi. L'Estat espanyol creu que censurant, reprimint, apallissant, processant i emprisonant aconseguirà reduir Catalunya a la seva condició de colònia. Però no, el temps de la por i la submissió ha arribat a la seva fi.

A aquestes alçades de la partida, després de la repressió del passat 1 d'octubre contra centenars de milers de catalans i catalanes que només volien votar i amb la imminent aplicació del 155, des d'aquesta tribuna, fem una crida a la necessitat de seguir ampliant transversalment aquest moviment. Un moviment que ha aglutinat a gent de diferents procedències, extracció social, parles i ideologies. Fem una crida a tots els demòcrates de debò, a aquells pels quals la democràcia no s'acaba en la constitució, sinó que comença amb la voluntat popular, perquè es mobilitzin contra la violència desfermada per un Estat antidemocràtic i totalitari. Fem una crida perquè els milions d'herois anònims que durant aquests anys han participat en les reiterades manifestacions pacífiques, en la realització d'una consulta popular com el 9-N i en l'exitós referèndum del passat 1 d'Octubre continuïn al mobilitzats al carrer per aturar l'atac a les legítimes institucions del nostre país.

En aquests moments tan difícils, ara més que mai, cal fer una crida a la fermesa, l'astúcia, la capacitat d'organització i la intel·ligència. L'amenaça de l'Estat només podrà ser vençuda amb la determinació del poble. I en aquesta determinació no hi tenen cabuda ni els personalismes monopolitzadors, ni els banys de masses, perquè en aquest moment històric tothom es més necessari que mai. No és el moment de màrtirs ni herois, és el moment d'un poble unit com un sol home.

Des de la CUP animem al poble de Sant Celoni i La Batllòria a participar continuadament i pacífica en totes les iniciatives que s'emprenguin els propers dies i setmanes des de la societat civil per tal de d'assolir la República catalana i l'inici d'un Procés Constituent que ens porti a un país que, per sobre de tot, prioritzï el benestar de tots els seus ciutadans.

Aprofiten avui que aquest ple té més públic que habitualment per tornar a agrair i ho fan les vegades que faci falta públicament a tots (sense cap excepció) els que han fet possible que avui estiguem davant les portes de la nova república catalana.”

El Sr. Alcalde dona la paraula a la Sra. Montes, comentant la Sra. Montes que està clar que la història l'escriuen els vencedors i d'opinions n'hi ha moltes a la història, del que passa en els darrers temps i més a més ara mateix a la situació que està Catalunya, comenta que és evident també que hi ha molts punts de vista de la societat catalana, potser aquí o depèn de l'àrea que es mogui una persona pot trobar més un tarannà independentista o no, el que és evident comenta que ningú ho pot negar és que hi ha diferents punts de vista i no tothom és independentista, llavors manifesta que ells en aquest sentit havien portat al Ple una moció més integradora per poder ser votada contra el 155 i per tots els grups, inclosos el PSC.

Segueix la seva intervenció dient que aquesta moció l'estan aprovant en altres municipis per PSC, Esquerra Republicana, aquí han negat a entrar aquesta moció, han seguit la moció de clar caràcter independentista, per aquesta raó ells votaran en contra de la moció encara que vol llegir la seva moció perquè tinguin en compte que hi ha molta diversitat d'opinions respecte a la situació política que està vivint Catalunya en aquests moments. A continuació procedeix a la seva lectura:

“MOCIÓ DE REBUIG A LA SUSPENSÍÓ DE L'AUTONOMIA DE CATALUNYA I EN DEFENSA DE L'AUTOGOVERN

El Consell de Ministres de dissabte 21 d'octubre de 2017, previ acord entre el PP, PSOE i C's, va acordar mesures d'excepcionalitat en aplicació de l'article 155 de la Constitució per a ser elevades al Senat per a la seva aprovació.

L'activació d'aquest mecanisme, inèdit en la història política recent, suposa la suspensió de l'autogovern de Catalunya amb mesures com el cessament del president i vicepresident del govern i dels consellers que integren el Consell de Govern de la Generalitat de Catalunya; la direcció de la seguretat pública de Catalunya controlant el cos de Mossos d'Esquadra, que poden ser substituïts per efectius de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, l'assumpció de les funcions de govern i administració del Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació i del Centre de la Seguretat de la Informació de Catalunya, la intervenció dels mitjans públics de Catalunya (TV3 i Catalunya Ràdio) i el control i la limitació competencial legislativa del Parlament de Catalunya, al que se l'impossibilita d'exercir el control dels òrgans que governin provisionalment Catalunya -que correspon al Senat- i se l'imposa una censura prèvia en el debat polític.

Dites mesures han subvertit la legitimitat dels representants escollits pel poble de Catalunya amb la implantació d'una comissió tecnocràtica imposada que no representa l'expressió de la voluntat popular. Un govern tècnic guiat i dirigit pel govern de l'Estat Espanyol amb objectius imposats des d'una concepció de l'Estat que separa més que uneix, i amb un evident perill d'involució del nostre model de societat.

Un conjunt de mesures a executar contràries a la Constitució que s'invoca, i en especial als drets de participació política, de les llibertats d'informació i d'expressió, i al de l'autonomia de les nacionalitats i regions. En definitiva aquest acord representa la fallida de l'ordre constitucional i és un atemptat antidemocràtic al nucli essencial del dret a l'autonomia del nostre país.

L'actitud bel·ligerant i d'humiliació cap a Catalunya per part del govern de l'Estat Espanyol forma part de la incapacitat endèmica del PP i C's però també del PSOE d'acceptar l'autèntica naturalesa plurinacional de l'Estat i, per tant d'afrontar des del diàleg polític aquesta realitat per a ells molesta i, tanmateix, innegable i necessària per bastir un model d'Estat de reconeixement de les nacions.

El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de construir un país fonamentat en el progrés, la sostenibilitat, la justícia social, la igualtat de tota la ciutadania, i de reforçar la cultura pròpia i la identitat col·lectiva. Catalunya avui és producte de moltes lluites compartides, individuals i col·lectives, de persones amb orígens i sensibilitats diverses que han compartit el repte d'assolir el reconeixement de Catalunya com a nació i el seu caràcter de subjecte polític i jurídic.

No estem disposats a renunciar ni al nostre autogovern ni a votar el seu futur, per això davant d'aquesta agressió l'única resposta possible, independentment del nostre posicionament polític i de no compartir el full de ruta del Govern, és donar suport a les nostres institucions, treballar per una democràcia i un país de qualitat i defensar la voluntat de la majoria de la societat de Catalunya de votar en un referèndum reconegut, inclusiu i amb garanties.

L'1 d'octubre no pot substituir el referèndum que Catalunya necessita. Les condicions d'excepcionalitat en les que es va desenvolupar van impedir que aquest complís amb els estàndards internacionals. Com a conseqüència, no és circumstància habilitant per declarar unilateralment la independència i podria instal·lar una profunda divisió en el sí mateix de la societat catalana. Rebutgem l'immobilisme i la lògica recentralitzadora, però també les iniciatives unilaterals perquè poden conduir Catalunya a una greu esquerda social.

En aquest moment d'amenaques i d'agressions sense precedents, el món local, ens bàsic en la vertebració nacional del país i de la seva cohesió social i territorial, ha de ser una sola veu en la defensa d'una causa col·lectiva: la dignitat de les institucions de Catalunya i del nostre autogovern perquè està en joc també l'autonomia local i la seva desposseïció política.

La societat catalana reaccionarà amb fermesa en defensa del nostre l'autogovern i en contra de la suspensió de les nostres institucions. La reacció d'organitzacions socials i de la ciutadania ha de

ser contundent i exemplarment cívica. Des de la imposició i des de la força no es podrà resoldre la major crisi política, territorial i institucional de la democràcia que ha de tenir una solució política negociada.

Per això, és més necessari que mai promoure i articular la unitat del conjunt d'institucions públiques catalanes, forces polítiques, agents socials i entitats i organitzacions per donar una resposta des del civisme al segrest institucional i defensar el nostre autogovern.

Tot i la indignació que ens provoca les actuacions que venen de lluny des de l'autoritarisme de determinades forces polítiques de l'Estat Espanyol; cal reiterar que només el diàleg i la democràcia seran les eines per superar la crisi territorial i institucional més greu des de 1978.

Defensar l'autogovern de Catalunya constitueix l'expressió unitària de les aspiracions de Catalunya i el nostre horitzó de futur com a país.

En virtut d'aquestes consideracions proposem al Ple els següents

ACORDS:

1. Rebutjar l'aplicació de mesures excepcionals derivades de l'activació de l'article 155 de la Constitució que suposen trencar l'autogovern de Catalunya.
2. Exigir al govern de l'Estat espanyol que desactivi les mesures de suspensió de l'autogovern de Catalunya en aplicació de l'article 155 de la Constitució i retorni les competències segrestades per a recuperar la normalitat democràtica al nostre país.
3. Manifestar que la Declaració Unilateral d'Independència pot suposar un pas que s'allunyi de la resolució del conflicte, de manera que instem el President de la Generalitat de Catalunya que no la faci efectiva ni la posi a votació en el Parlament de Catalunya com a resposta a l'agressió del govern del PP de l'Estat Espanyol.
4. Articular una resposta unitària des de les institucions democràtiques, amb tots els partits polítics, els ajuntaments, sindicats, associacions empresarials, i societat civil en defensa de l'autogovern, coherent amb els valors i principis que garanteixen la cohesió social del nostre país.
5. Exigir la llibertat immediata de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, empresonats per defensar les seves idees des de la llibertat i la democràcia. Així mateix, procedir a arxivar totes les causes obertes judicialment com a reacció política davant de les diferents mobilitzacions i processos participatius.
6. Exigir la retirada dels efectius policials del Cos Nacional de Policia i la Guardia Civil enviats de manera expressa a Catalunya per impedir les votacions de l'1 d'octubre i que romanen encara al nostre país.
7. Instar el Govern Espanyol que obri un diàleg amb la Generalitat de Catalunya i amb el conjunt d'actors polítics per buscar solucions polítiques democràtiques al conflicte. Unes solucions que permetin a la ciutadania catalana decidir el seu futur en un referèndum.
8. Instar la Comissió Europea a la promoció d'una mediació política internacional imparcial que permeti trobar vies de diàleg que superi les solucions unilaterals.
9. Preservar la cohesió social i la convivència cívica i democràtica des de la diversitat i pluralitat i els valors existents al nostre país.
10. Traslladar aquests acords al president del govern de l'Estat Espanyol, al President de la Generalitat de Catalunya, a la presidenta del Parlament de Catalunya, al President del Parlament

europèu, als grups polítics del Congrés, Senat, Parlament de Catalunya i Parlament Europeu i a les entitats municipalistes de Catalunya.”

Comenta la Sra. Montes que aquesta moció la va presentar dimarts, la contesta va ser que no es podia acceptar, ella pensa que era perfectament viable haver unificat els criteris i haver votat conjuntament una moció amb aquest tarannà d'unificar forces, manifesta que no podia acceptar la mantinguda pel govern de l'Ajuntament de Sant Celoni amb una clara variant independentista.

D'una banda, segueix la seva intervenció dient que no ha dit el punt tres Sra. Miracle, l'ha exclòs expressament, llavors pensa que en aquesta situació ells en aquesta moció que presenten amb uns punts clarament independentistes no ho poden acceptar i votaran en contra. Per altra banda, espera i desitja que el President Puigdemont que ara mateix està reunit amb el seu govern decidint el que farà que pensi que està decidint el futur de tots, estan tots posicionats en una situació política que els determina pel seu caràcter, per la seva situació, per la seva història, dient que ja ho va dir a l'anterior Ple que personalment el que més li preocupa és la fractura social en famílies, grups, la situació que es genera amb aquests enfrontaments; és la seva opinió personal, sincerament i que li facin dir que es calli tampoc li agrada gaire i amb això diu que acaba.

Intervé la Sra. Miracle manifestant a la Sra. Montes que com els ha fet al·lusió era comentar que des d'Esquerra republicana han valorat la moció però no hi estan d'acord, sí que podien haver-hi punts que podrien estar d'acord sobre tot amb els alliberaments dels Jordi's i amb l'anul·lació de l'article 155, però sobretot el que és el fons de la moció, el dia 1 d'octubre per ells va ser molt important perquè va ser l'única manera que van trobar de poder dir la seva opinió, tant era sí, no o abstenció, llavors des d'Esquerra han valorat i ells es mantindran amb aquesta moció, dient que en aquesta moció votaran que sí. A continuació llegeix l'argumentari que han preparat des d'Esquerra republicana:

“Argumentari de rebuig del 155.

Dissabte passat, el Consell de Ministres, amb el president Rajoy al capdavant, van aprovar una sèrie de mesures a l'empara de l'article 155 de la Constitució Espanyola que, en el cas que de ser aprovades pel Senat i després fossin aplicades suposarien ser una absoluta aberració jurídica, ja que les mesures proposades suposen:

- La destrucció de l'autogovern de Catalunya.
- la destrucció de les institucions catalanes; unes institucions, convé recordar, que existeixen des de molt abans de la Constitució del 78, encara que molts ens vulguin fer creure que les nostres institucions existeixen gràcies a la Constitució i amb l'Estatut d'Autonomia.
- la destrucció de l'Estatut d'Autonomia, aprovat pel parlament de Catalunya, referendat pel poble de Catalunya i sancionat i promulgat pel propi Estat,
- I vulnerant la pròpia constitució.

Com sabem, l'Estat sempre ha interpretat de forma molt restrictiva la pròpia Constitució, després que el PP hagi convertit el Tribunal Constitucional en la tercera cambra parlamentària. Com a exemple més característic tenim el fet de negar allò que permet la pròpia constitució. I, en canvi, ara vol utilitzar l'article 155 (un article que la seva missió és de pur advertiment a les autoritats de les comunitats), amb una interpretació extensiva, que vulnera diversos preceptes de la pròpia constitució i que va més enllà fins i tot de les atribucions que els propis pares de la Constitució li van donar, ja que durant els debats de les esmenes a la Constitució, es va votar treure finalment del text l'opció que el 155 servís per prendre les competències del president d'un dels territoris, una hipòtesi que inicialment sí que estava contemplada. Per tant, l'aplicació del 155 tal i com està plantejada, va clarament molt més enllà dels motius pels quals va ser redactat. I per tant, és una aplicació clarament il·legal i il·legítima. Un veritable cop a la democràcia. Un cop d'Estat.

Amb aquest cop l'Estat pretén liquidar els drets territorials que reconeix el títol VIII de la Constitució i també, d'una tacada, es carrega l'Estatut, la norma on es concreta la ordenació institucional pròpia de Catalunya, les competències legislatives i la garantia de no intromissió de l'Estat en els afers institucionals i l'acció de Govern de la Generalitat de Catalunya. Però a més a més, aplicació de l'article 155 que han plantejat, vulnera frontalment l'article 152 de la mateixa Constitució. L'article que només permet la modificació dels Estatuts pels procediments que ells mateixos regulin i previ referèndum.

No podem passar per alt, que ha aquest cop d'Estat ha estat pactat entre el govern espanyol, el PSOE i Ciutadans. Ens diran que és legal, que forma part de la normalitat democràtica, com també ens van dir que estomacar àvies octogenàries formava part d'una excel·lent i impecable actuació policial. Aquest cop d'Estat no és només contra les institucions i les llibertats dels catalans i de Catalunya. És en contra dels propis fonaments de la convivència social que regeixen a l'estat espanyol des del 1978.

Per tot això des d'ERC denunciem, i per descomptar rebutgem les mesures proposades pel govern de l'Estat. El cessament del President, del seu govern i la retallada dels drets i prerrogatives del Parlament de Catalunya, ni tenen cabuda en el 155 tal com hem dit anteriorment, ni en cap dels principis generals de qualsevol marc jurídic constitucional existents.

Aquesta defensa de les nostres institucions d'autogovern que tanta gent que ens ha precedit han defensat, des de Prat de la Riba (que va impulsar el primer autogovern de Catalunya des del Decret de Nova Planta, amb la Mancomunitat) i els presidents Macià i Companys, que van impulsar la institució de la Generalitat amb moltíssimes similituds a com és aquesta institució ara, i els presidents Irla i Tarradellas, que van mantenir la institució a l'exili. Tots ells ens han de fer valents per defensar-les ara més que mai. Això no va de si estem a favor de la independència o en contra o de si votem aquest partit o aquell altre. Això va de defensar els drets fonamentals i les llibertats d'un poble.

No podran governar-nos amb un suport popular que no arriba al 10%. No se'n sortiran. El país els demostrarà que no tenen cap legitimitat democràtica per impulsar aquest cop d'Estat.

Ara més que mai hem de defensar les nostres institucions, i ara més que mai, cal declarar en seu parlamentària la decisió adoptada pel poble de Catalunya l'1-O.

Comenta que es evident que estan en temps difícils tot és molt complicat però el poble català i els catalans tenen força, tenen esperança i tiraren endavant.”

El Sr. Alcalde manifesta que és evident que aquest Ple té tot el sentit de que s'hagués convocat pel que està passant al país, la transcendència d'allò que estan vivint, justificant perfectament que s'hagi fet un Ple extraordinari, deixant clar que en aquest Ple es pot expressar qualsevol idea i qualsevol opinió, per això hi són, en cap cas no entenen perquè algú ha de marxar del Ple perquè entre d'altres coses no li permeten escoltar opinions dels altres. Diu a la Sra. Montes que és cert que les dues mocions tenen elements comuns però que la moció que han portat a votació té un punt, el primer punt que tenen des del seu partit una valoració diferent, al final és un punt que posa en valor el que ha estat el referèndum de l'1 octubre i el resultat de l'1 d'octubre, però en canvi és clar el posicionament respecte al 155, demanant o proposant o suggerint que es plantegi una abstenció perquè al final dóna l'opció de reconèixer també d'alguna manera aquest 155 perquè creu que no estarien tant allunyats al final, el primer punt el que plantegen es reconèixer el referèndum que es va fer l'1 octubre té un rere fons democràtic; en fi en qualsevol cas li ha semblat que en els moments que estan la transcendència que té tot plegat, el seu posicionament, el seu plantejament semblava que aquesta podria ser una opció i volia posar sobre la taula i comentar-li.

La Sra. Montes li dóna les gràcies per la seva opinió però diu que és la seva opinió i la dóna negativa.

Pren la paraula el Sr. Turon dient a la Sra. Montes que de la seva moció clar quan comenta que l'1 d'octubre no pot substituir el referèndum que Catalunya necessita, troben surrealista considerar que una votació que ha mobilitzat a 2.300.000 persones amb unes condicions extraordinàries ara els hi diguin que això no val per res i en conseqüent diu que les condicions d'excepcionalitat que es va desenvolupar van impedir que aquests complís els estàndards internacionals ...bé..atès que els estàndards internacionals no admeten que la gent sigui perseguida per votar així d'idear-se subterfugis per tenir les urnes i hagin de fugir corrents amb les urnes per no ser apallissats per la Policia Nacional i la Guàrdia Civil o sigui els cossos de seguretat que teòricament vetllen per tots, llavors quan han llegit això ho han trobat infumable en el sentit de la moció, la resta comprèn gairebé el 80%.

Contesta la Sra. Montes dient que no li han comunicat res i tampoc han parlat res o sigui això és urgent, envien la moció a cadascú i està a la seva posició, tothom sap quina és la posició de l'altre, tenen arguments per debatre tot, comenta que ja ho ha dit al començament "la història la escriu quién la gana y cada uno tiene su visión y su sensación y su sensibilidad" i això està, ara mateix està a la societat, diu que està dintre de les cases, dintre de les escoles, tothom parlant del mateix, d'acord cadascú té que agafar la seva posició i la seva ja la saben.

En no fer ús de la paraula cap més regidor, l'Alcalde sotmet la proposta a votació del Ple municipal, amb el següent resultat:

- 11 vots a favor dels Grups municipals de CIU, ERC-AM i CUP-PC-PA
- 1 vot en contra del Grup municipal d'ICV-EUiA-E

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a les 21:20 hores i s'estén la present acta de la que jo, el Secretari, en dono fe.

L'alcalde

Francesc Deulofeu Fontanillas

El secretari

Sergi Ribas Beltrán